

Dosarul nr. 2ra-1956/21
2-19205366-01-2ra-09122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. G. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

12 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Aliona Miron

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Fedorovici împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului cu privire la obligarea recalculării sumelor de plată și a efectuării facturării

împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului și menținută hotărârea din 3 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 27 decembrie 2019, Vladimir Fedorovici a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului cu privire la obligarea recalculării sumelor de plată și a efectuării facturării.

În motivarea acțiunii a invocat că este proprietarul apartamentului nr. X din str-la XXXXX mun. XXXXX, unde locuiește permanent cu familia.

A comunicat că apartamentul este amplasat la etajul I al blocului locativ nominalizat, având 3 pereți exteriori.

În blocul locativ în cauză nu există subsolul și etajul tehnic, locurile de uz comun nu se încălzesc din contul sistemului centralizat de alimentare cu căldură.

A precizat că apartamentul ce-i aparține este debransat de la sistemul centralizat de încălzire, fiind instalată sistema autonomă de încălzire cu gaze naturale, iar în luna septembrie 2014, din apartament au fost înlăturate complet și

coloanele de tranzit ale energiei termice, ceea ce se confirmă prin actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt din 4 februarie 2016, întocmit de executorul judecătoresc Ina Cușniriuc, prezentat în calitate de probă în cadrul procesului civil nr. 2-1564/2016, 41-2-11527-14072015.

Astfel, a menționat reclamantul că, deși prin hotărârea din 15 februarie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și decizia din 5 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost constatat că în cazul lui nu poate fi reținută existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice, pentru încălzirea locurilor de uz comun, sistemelor ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare, a constatat că pentru apartamentul ce îi aparține plata pentru agentul termic se percepe la fel ca și pentru apartamentele vecine debransate, prin care însă trec coloanele de încălzire tranzitorii.

A afirmat că în repetate rânduri s-a adresat către ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului în vederea clarificării situației.

Prin răspunsurile nr. 06-F din 6 februarie 2019 și nr. 90-F din 22 august 2019, a fost informat că este obligat să achite serviciul de alimentare cu energie termică, reieșind din prevederile Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 628 din 20 mai 2016.

Însă, ținând cont de faptul că în cazul din speță lipsesc toate trei condiții, specificate în Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002, deoarece coloanele de încălzire tranzitorii sunt înlăturate din luna septembrie 2014, locurile de uz comun nu se încălzesc, lipsesc etajul tehnic și subsolul, iar sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare sunt amplasate în interiorul apartamentelor din bloc și dânsul, din cont propriu, menține țevile în stare tehnică corespunzătoare, a considerat reclamantul că față de el nu pot fi aplicate prevederile pct. 8 din Anexa nr. 7 din Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002, la care se referă pârâta.

Cu referire la informația prezentată de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, prin răspunsul nr. C201900200 din 18 mai 2019, a indicat că pârâta, ignorând prevederile pct. 8⁶ din Anexa nr. 7 din Regulamentul menționat, incorect interpretează prevederile Regulamentului nr. 191 din 19 februarie 2002 și prezintă Întreprinderii Municipale „Infobon” informații eronate referitoare la mărimea plăților pentru încălzire care urmează a fi calculate pe apartamentul ce îi aparține.

Așadar, calculele efectuate pentru perioadele de încălzire 2018-2019, 2019-2020 și prezentate spre plată sunt incorecte, dânsul fiind XXXXX, neîntemeiat este impus să achite suma de două ori mai mare.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 5, 33, 166-167 CPC, art. 15, 16 Cod civil, art. 1, 2, 5, 31 din Legea privind protecția consumatorilor.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea ÎMGFL nr. 17 din Chișinău să recalculeze sumele de plată pentru serviciul de alimentare cu energie termică pe apartamentul nr. X din str-la XXXXX mun. XXXXX, pentru perioadele de încălzire

2018-2019, 2019-2020 și să efectueze facturarea pentru serviciul de alimentare cu energie termică pe apartamentul menționat reieșind din 5 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, în conformitate cu pct. 8⁶ din Anexa nr. 7 din Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin hotărârea din 3 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost obligată ÎMGFL nr. 17 din Chișinău să recalculeze lui Vladimir Fedorovici sumele de plată pentru serviciul de alimentare cu energie termică pe apartamentul nr. X din str-la XXXXX mun. XXXXX, pentru perioadele de încălzire 2018-2019, 2019-2020 și calcularea costului serviciului de alimentare cu energie termică, în conformitate cu prevederile pct. 8⁶ din Anexa nr. 7 din Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A fost încasată de la ÎMGFL nr. 17 din Chișinău în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 200 de lei.

Prin decizia din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că în speță se atestă că blocul locativ nu dispune de etaj tehnic, nu există subsol, iar în scara blocului lipsesc țevile de tranzit, respectiv, nu poate fi reținută existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice precum și încălzirii locurilor de uz comun, iar sistemele inginerești de alimentare cu apă și de canalizare traversează apartamentul lui Vladimir Fedorovici, fiind situate la etajul I și reclamantul fiind nevoit de a întreține starea funcțională a acestora.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au concluzionat că nu pot fi aplicate față de reclamant prevederile pct. 8 din Anexa nr. 7 din Regulament și anume încasarea plății pentru încălzire în mărime de 10 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, dat fiind faptul că actul de constatare a executorului judecătoresc Irina Cușniriuc din 4 februarie 2016, atestă cu certitudine că în apartamentul nr. X din str-la XXXXX mun. XXXXX, coloane de tranzit a încălzirii centralizate nu au fost depistate, iar calculul sumelor de plată pentru serviciul de alimentare cu energie termică pentru acest apartament urmează a fi efectuat în conformitate cu pct. 8⁶ din Anexa nr. 7 din Regulament.

La 16 noiembrie 2021, ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului a declarat recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece nu corespunde exigențelor legale, nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate de ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului în procesul examinării cererii de apel, fiind încălcate normele de drept material și de drept procedural.

A menționat că la caz este constatat faptul, chir și prin actul executorului judecătoresc, prezentat de intimat, că în blocul locativ lipsește doar subsolul, însă cerdacul (etaj tehnic) există, unde și face referire că se află țevile sistemului centralizate de încălzire izolate tehnic.

Prin urmare, a considerat că prima instanță și instanța de apel au aplicat în mod eronat prevederile pct. 8⁶ din Anexa nr. 7 din Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002 și anume încasarea plății pentru încălzire în mărime de 5 % din costul energiei termice calculate.

Astfel, speța dată nu se încadrează în prevederile pct. 8⁶ din Anexa nr. 7 din Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002, la care au făcut referire instanțele de judecată ierarhic inferioare, deoarece în blocul locativ din str-la XXXXX mun. XXXXX, există cerdac (etaj tehnic), la fel, sunt țevi tranzitorii în scara blocului, cât și în etajul tehnic.

A remarcat că prima instanță și instanța de apel erau obligate să ia în considerație prevederile pct. 8 din Anexa nr. 7 din Regulamentul nr. 191 din 19 februarie 2002, iar intimatul este obligat să achite serviciile locativ comunale și anume energia termică în mărime de 10 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, dar nu 5 %.

La 10 ianuarie 2022, Vladimir Fedorovici a depus referință la recursul declarat de ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului, solicitând respingerea recursului, cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 noiembrie 2021 împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎMGFL nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 17 din Chișinău, în procedura falimentului.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Aliona Miron